

en de kille najaarsmaanden zijn ongunstige tijden. Men is het er algemeen over eens, dat men met een gewone jodiummedicatie deze snel ontstaande kropepidemieën meestal niet baas wordt.

In de grote en middelgrote steden in Midden Europa komt krop bij de kinderen van welgestelden niet of weinig voor; bij de kinderen van de middenstand bereikt het kroppercentage een gemiddelde, maar voor de kinderen der laagste klasse vormt de schildkliervergroting een ernstige bedreiging van de gezondheid. JORDI geeft voor drie stadsgedeelten van Zürich de volgende cijfers:

	normale schildklier	lichte krop	krop
welgestelden	87.5 pCt	12.5	0
middenstand	60.4 „	30.4	9.2
laagste klasse	34.4 „	42.1	23.5

Hoe kinderrijker de gezinnen zijn, hoe meer krop bij de kinderen voorkomt.

Op het platteland lijdt de boerenstand meer aan krop dan de andere bevolkingsgroepen; bij de arbeidersgezinnen die hier dikwijls een eigen huisje met tuintje hebben, komt onder de kinderen duidelijk minder krop voor dan bij de boerenkinderen. Ook werd een duidelijk verband aangetoond tussen krop en de sociale omstandigheden; niet alleen het beroep van de vader, maar ook de leefwijze van het gehele gezin, zoals de keuze en bereiding van het voedsel waren van invloed. De boeren houden taai vast aan de voorouderlijke gebruiken. Waar de meer moderne keuken burgerrecht heeft verkregen, vermindert de krop. Hiermee vervalt de theorie, dat de endemische struma een uiting is van een latente hongertoestand; de voeding der boeren toch is calorisch voldoende. Veeleer zou zij een gevolg zijn van een langdurig gebrek aan bepaalde voedingsbestanddelen. Te kort aan jodium, geologische noch climatologische factoren zijn voldoende om endemische struma te verklaren.

E. SLUITER

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

DE DREIGING VAN POKKEN

In een voordracht, gehouden in een vergadering van 19 December 1949 van de Vereeniging voor tropische geneeskunde vermeldt Prof. dr J. E. DINGER (dit *Tijdschrift*, jaargang 1950, bl. 1224) o.a. „Van een groep niet voor pokken gevaccineerde militairen in Indonesië was de mortaliteit van 9 pokkenlijders 6 (66 pCt), van een andere groep van ongeveer 90 pokkenlijders 30 (33 pCt)”.
 In 1949 werden in Nederland 1.2 miljoen personen ge(re)vaccineerd, waarmee vorige jaren medegerekend 22 pCt van de bevolking was ge(re)vaccineerd.

Mochten in ons dicht bevolkte land pokken uitbreken, dan zijn wij niet in staat, wegens gebrek aan voldoende barakken en ziekenhuisruimte pokkenlijders en verdachten op te nemen.

Het enige wat wij, ongeveer 5000 haven-, school-, gemeente-, kinder- en huisartsen in 1950 tot en met 1954 kunnen doen is jaarlijks gemiddeld ongeveer 200 personen (wordt 1 miljoen zielen) per arts te (re)vaccineren, waardoor in 1954 $\frac{2}{3}$ van de bevolking veilig gesteld zal zijn. Mogen de geneeskundige inspecteurs ons weer een circulaire zenden tot aansporing om onverwijld tot (re)vaccinatie over te gaan.

's-Gravenhage, 8 Mei 1950

F. H. CHERIEX